

Sygn. akt V Uz 7/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych - w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie :

Przewodniczący: Sędzia SO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska

SSO Urszula Sipińska – Sęk

Protokolant: asyst. sędz. Adrian Dudek

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zasiłek chorobowy

na skutek zażalenia A. M. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb., IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 września 2018 roku, sygn. akt IV U 144/18

postanawia:

- 1. uchylić zaskarżone postanowienie w pkt 1;**
- 2. odrzucić zażalenie w pozostałej części;**
- 3. zasądzić od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz A. M. (1) kwotę 30 zł (trzydzieści złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

SSO SSO SSO

Magdalena Marczyńska Beata Łapińska Urszula Sipińska – Sęk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2018 roku, sygn. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. M. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okresy od dnia 2 lutego 2018 roku do dnia 7 lutego 2018 roku i od dnia 16 lutego 2018 roku do dnia 22 lutego 2018 roku. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że wnioskodawca nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lutego 2018 roku, gdyż składka za luty została błędnie naliczona i opłacona. Niezdolność do pracy powstała w ocenie organu rentowego w dniu 2 lutego 2018 roku, a więc w okresie gdy nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu i nie ma prawa do zasiłku. Ponadto organ rentowy podniósł, że wnioskodawca z dniem 5 lutego 2018 roku wykorzystał pełny 182 - dniowy okres zasiłkowy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. M. (2) podnosząc, że niezdolność do pracy w okresie od dnia 2 lutego 2018 roku była spowodowana inną chorobą niż niezdolność do pracy w okresie poprzednich 60 dni. Wnioskodawca podał,

że jego niezdolność do pracy od listopada 2017 roku była spowodowana różnymi schorzeniami, ostrym zakażeniem górnych dróg oddechowych, samoistnym nadciśnieniem oraz ostrym zapaleniem nosa i gardła

Kolejną decyzją z dnia 27 kwietnia 2018 roku, sygn.(...) organ rentowy odmówił A. M. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okresy : od dnia 2 marca 2018 roku do dnia 7 marca 2018 roku, od dnia 12 marca 2018 roku do dnia 17 marca 2018 roku i od dnia 22 marca 2018 roku do dnia 27 marca 2018 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że wnioskodawca nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lutego 2018 roku, gdyż składka za ten miesiąc została błędnie naliczona i opłacona.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. M., podnosząc, że opłacił składkę za luty w wysokości proporcjonalnie pomniejszonej a organ rentowy uznał że zaniżenie składki było niezasadne. Podał też, że w okresach niezdolności do pracy chorował na różne choroby i występowały okresy przerwy między zwolnieniami.

Postanowieniem z dnia 5 września 2018 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim połączył sprawy z powyższych odwołań do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt IV U 144/18.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 września 2018 roku, sygn. akt IV U 144/18 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zawiesił postępowanie w sprawie (punkt 1 sentencji postanowienia) i zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. do wydania decyzji w przedmiocie podlegania A. M. (1) ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 1 lutego 2018 roku (punkt 2 sentencji postanowienia).

W uzasadnieniu Sąd I instancji stwierdził, że organ rentowy w obydwóch decyzjach jako podstawy prawne powołał art. 1 i 6 ustawy zasiłkowej, a dotyczące materii prawa do zasiłku w okresie ubezpieczenia, uznając, że wnioskodawca nie podlega od dnia 1 lutego 2018 roku dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Jednakże Sąd Rejonowy zauważył, że ZUS nie wydał żadnej decyzji w przedmiocie podlegania ubezpieczeniu chorobowemu przez A. M. (1), a zgodnie z art. 83 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych organ rentowy kwestie podlegania ubezpieczeniu, jego przebiegu, itp. rozstrzyga w postaci decyzji. Sąd I instancji stwierdził, że podleganie ubezpieczeniom jest przesłanką prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, ale ta przesłanka winna być stwierdzona decyzją. Brak takiej decyzji uniemożliwia w ocenie Sądu Rejonowego rozpoznanie spraw w zakresie prawa wnioskodawcy do zasiłku chorobowego.

W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, że postępowanie należało zawiesić, a organ rentowy zobowiązać do wydania decyzji w przedmiocie podlegania wnioskodawcy dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł ubezpieczony, A. M. (1), domagając się jego uchylecia w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest:

- art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i zawieszenie postępowania, pomimo braku przesłanek,
- art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, polegające na zaniechaniu wydania rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest częściowo uzasadnione i skutkuje uchyleciem pkt 1 zaskarżonego postanowienia.

Stosownie do art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od uprzedniej decyzji organu administracji publicznej. Zawieszenie postępowania na mocy powołanego przepisu ma charakter fakultatywny. To od oceny Sądu zależy, czy na rozstrzygnięcie sprawy ma wpływ wydanie decyzji administracyjnej, jeżeli jej treść stanowić będzie podstawy merytorycznego lub formalnego rozstrzygnięcia sprawy cywilnej. Przesłanką do zawieszenia na wskazanej wyżej podstawie jest sytuacja, gdy decyzja administracyjna powinna

jako rozstrzygająca o kwestiach prejudycjalnych poprzedzić orzeczenie sądu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 maja 2012 roku, sygn. akt I ACa 692/11). Podkreślenia wymaga, że podstawa ta występuje tylko wtedy, jeżeli treść decyzji stanowi konieczny element podstawy rozstrzygnięcia merytorycznego bądź formalnego sprawy cywilnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2012 roku, sygn. akt V CSK 525/11).

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie ww. okoliczności, będące podstawą zawieszenia postępowania, nie występują. Z analizy akt sprawy wynika, że organ rentowy wydał dwie decyzje, w których odmówił A. M. (1) wypłaty zasiłku chorobowego, uznając, że nie podlegał on dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lutego 2018 roku. Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska Sądu I instancji, jakoby dla rozstrzygnięcia sprawy konieczne było wydanie decyzji przez organ rentowy decyzji w przedmiocie podlegania przez skarżącego dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Z analizy akt sprawy wynika bowiem, że organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do wypłaty zasiłku chorobowego z tych względów, że składka za miesiąc luty została błędnie naliczona i opłacona, a z dniem 5 lutego 2018 roku ubezpieczony wykorzystał pełen 182-dniowy okres zasiłkowy. Zbadanie zaś tych okoliczności nie wymaga wydania przez organ rentowy decyzji w przedmiocie podlegania przez A. M. (1) dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 476 § 2 k.p.c., sprawą z zakresu ubezpieczeń społecznych jest sprawa, w której wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego. Zakres kognicji sądu i przedmiot rozpoznania sądowego wyznacza zatem treść decyzji organu rentowego. Decyzja zapada po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, a w późniejszym postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji. W sprawie, w której wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego, przedmiot sporu nie może więc wykraczać poza treść tej decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2009 r., sygn. akt III UK 44/09, postanowienie z dnia 13 października 2009 r., sygn. akt II UK 234/08).

Transponując powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, podkreślić trzeba, że na dzień wydania zaskarżonych decyzji organ rentowy nie stwierdził odrębną decyzją, aby ubezpieczony nie podlegał ubezpieczeniom społecznym. Natomiast w treści decyzji z dnia 4 kwietnia 2017 roku i z dnia 27 kwietnia 2017 roku wskazano, że składka za miesiąc luty 2018 roku została błędnie naliczona i opłacona, co w konsekwencji ma prowadzić do niepodlegania przez skarżącego ubezpieczeniu chorobowemu w spornym okresie. Co więcej, ZUS wywodził, że skarżący wykorzystał 182-dniowy okres zasiłkowy. W konsekwencji rolą Sądu I instancji powinna być ocena, czy zaistniały wystarczające przesłanki do pozbawienia wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego. Nie ma zaś konieczności, aby orzeczenie Sądu Rejonowego w tym przedmiocie zostało poprzedzone przez wydanie decyzji administracyjnej w przedmiocie podlegania przez skarżącego ubezpieczeniom społecznym.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

W punkcie 2 sentencji postanowienia Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie A. M. (1) w pozostałym zakresie, mając na uwadze, że stosownie do 394 § 1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji na postanowienie wydane w trybie art. 467 § 4 k.p.c. nie przysługuje.

O kosztach postępowania, na które złożyła się opłata sądowa od zażalenia, Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., jak w punkcie 3 sentencji postanowienia.

SSO SSO SSO

Magdalena Marczyńska Beata Łapińska Urszula Sipińska – Sęk